GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉNS BESLUT

nr 78/2011

av den 1 juli 2011

om ändring av bilaga IX (Finansiella tjänster) till EES-avtalet

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ändrat genom protokollet med justeringar av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, nedan kallat *avtalet*, särskilt artikel 98, och

av följande skäl:

(1) Bilaga IX till avtalet ändrades genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 120/2010 av den 10 november 2010 ([1]).

(2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) ([2]) bör införlivas med avtalet.

(3) Genom direktiv 2009/138/EG upphävdes, med verkan från och med den 1 november 2012, rådets direktiv 64/225/EEG ([3]), 73/239/EEG ([4]), 73/240/EEG ([5]), 76/580/EEG ([6]), 78/473/EEG ([7]), 84/641/EEG ([8]), 87/344/EEG ([9]), 88/357/EEG ([10]) och 92/49/EEG ([11]) samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG ([12]), 2001/17/EG ([13]), 2002/83/EG ([14]) och 2005/68/EG ([15]), som är införlivade med avtalet och följaktligen bör utgå ur avtalet med verkan från och med den 1 november 2012.

(4) Direktiv 2009/138/EG är en omarbetning av vissa av de upphävda akterna och därför bör en del av de gällande EES-anpassningarna av de sistnämnda bibehållas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga IX till avtalet ska ändras på följande sätt:

1. Rubriken *i) Annan försäkring än livförsäkring* i kapitel I (Försäkring) ska ersättas med *i) Livförsäkring och annan försäkring än livförsäkring.*

2. Punkt 1 (rådets direktiv 64/225/EEG) ska betecknas 1a.

3. Följande punkt ska införas före den nya punkten 1a (rådets direktiv 64/225/EEG):

”1. **32009 L 0138**: Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

Bestämmelserna i direktivet ska inom ramen för detta avtal tillämpas med följande anpassning:

a) Följande ska läggas till i artikel 8:

“5. I Island, 'Viðlagatrygging Íslands' ”;

b) Artiklarna 57–63 beträffande bedömningen av den tilltänkte förvärvaren ska inte gälla om den tilltänkte förvärvaren, enligt definitionen i direktivet, är etablerad eller reglerad utanför de avtalsslutande parternas territorier.

c) I artikel 157.2 ska ”och förordning (EG) nr 593/2008” utgå.

d) Artikel 171 ska inte gälla. Följande bestämmelse ska vara tillämplig:

Varje avtalsslutande part får, genom avtal med ett eller flera tredjeländer, medge tillämpning av bestämmelser som avviker från bestämmelserna i artiklarna 162–170 i direktivet, på villkor att partens egna försäkringstagare och försäkrade ges ett tillräckligt och likvärdigt skydd. De avtalsslutande parterna ska underrätta och samråda med varandra innan sådana avtal träffas. De avtalsslutande parterna får inte gentemot filialer till försäkringsföretag med huvudkontor utanför de avtalsslutande parternas territorier tillämpa bestämmelser som innebär en förmånligare behandling än den som ges filialer till försäkringsföretag med huvudkontor inom de avtalsslutande parternas territorier.

([1]) EUT L 58, 3.3.2011, s. 77.
([2]) EUT L 335, 17.12.2009, s. 1.
([3]) EGT 56, 4.4.1964, s. 878/64.
([4]) EGT L 228, 16.8.1973, s. 3.
([5]) EGT L 228, 16.8.1973, s. 20.
([6]) EGT L 189, 13.7.1976, s. 13.
([7]) EGT L 151, 7.6.1978, s. 25.
([8]) EGT L 339, 27.12.1984, s. 21.
([9]) EGT L 185, 4.7.1987, s. 77.
([10]) EGT L 172, 4.7.1988, s. 1.
([11]) EGT L 228, 11.8.1992, s. 1.
([12]) EGT L 330, 5.12.1998, s. 1.
([13]) EGT L 110, 20.4.2001, s. 28.
([14]) EGT L 345, 19.12.2002, s. 1.
([15]) EUT L 323, 9.12.2005, s. 1.

e) När Europeiska unionen förhandlar med ett eller flera tredjeländer på grundval av artikel 175 ska den sträva efter att uppnå lika behandling för försäkrings- och återförsäkringsföretag i Eftastaterna.

f) När det gäller tredjelands behandling av försäkrings- och återförsäkringsföretag enligt artikel 177 ska följande gälla:

I syfte att uppnå största möjliga enhetlighet vid tillämpningen av en tredjelandsordning vad gäller försäkrings- och återförsäkringsföretag ska de avtalsslutande parterna utbyta information i enlighet med artikel 177.1 och ska samråd hållas i gemensamma EES-kommittén om frågor som avses i artikel 177.2 genom ett särskilt förfarande som de avtalsslutande parterna ska komma överens om.

g) Texten i artikel 178 ska ersättas med följande:

'1. Denna artikel ska tillämpas på de avtal som avses i punkt 2, oavsett om risken är belägen inom en avtalsslutande parts territorium eller inte, och på alla andra försäkringsavtal som täcker risker inom de avtalsslutande parternas territorier. Artikeln ska inte tillämpas på återförsäkringsavtal.

2. Ett försäkringsavtal som täcker en stor risk i den mening som avses i artikel 13.27 ska vara underkastat den lag som väljs av parterna.

Om tillämplig lag inte har valts av parterna ska försäkringsavtalet vara underkastat lagen i det land där försäkringsgivaren har sin vanliga vistelseort. Om det av alla omständigheter i fallet är uppenbart att avtalet har en mycket större anknytning till ett annat land ska lagen i detta andra land tillämpas.

3. Den lag som ett avtal är underkastat ska väljas av parterna enligt följande bestämmelser:

a) Lagvalet ska vara uttryckligt eller klart framgå av avtalsvillkoren eller av övriga omständigheter. Genom sitt val kan parterna ange tillämplig lag för hela avtalet eller för endast en del av det.

b) Parterna kan när som helst komma överens om att en annan lag ska vara tillämplig på avtalet än den lag som det tidigare var underkastat. En ändring i valet av tillämplig lag som görs av parterna efter avtalsslutet påverkar inte avtalets giltighet till formen och försämrar inte heller tredje mans rättigheter.

c) Om alla andra omständigheter av betydelse vid tidpunkten för lagvalet föreligger i ett annat land än det vars lag har valts, får inte parternas val hindra tillämpningen av sådana lagregler i det andra landet som inte kan avtalas bort.

d) Om alla andra omständigheter av betydelse vid tidpunkten för lagvalet föreligger i en eller flera avtalsslutande parter, får parternas val av annan tillämplig lag än en avtalsslutande parts lag inte hindra tillämpningen av sådana regler i EES-lagstiftningen, i förekommande fall med den tillämpning som görs i den avtalsslutande part där den behöriga domstolen finns, som inte kan avtalas bort.

4. Frågor om förekomsten och giltigheten av parternas samtycke till valet av tillämplig lag avgörs enligt följande bestämmelser:

a) Förekomsten och giltigheten av ett avtal eller en bestämmelse i ett avtal ska avgöras enligt den lag som avtalet skulle vara underkastat enligt denna artikel, om avtalet eller avtalsbestämmelsen var giltig.

En part kan dock åberopa lagen i det land där han har sin vanliga vistelseort för att få fastställt att han inte har samtyckt till avtalet eller avtalsbestämmelsen, om det framgår av omständigheterna att det inte skulle vara rimligt att avgöra verkan av hans uppträdande enligt den lag som anges i första stycket i detta led.

b) Ett avtal som har ingåtts mellan personer som befinner sig, eller vars mellanmän befinner sig, i samma land när avtalet ingås är giltigt till formen om det uppfyller formkraven i den lag som enligt denna artikel är tillämplig på avtalets materiella innehåll, eller i lagen i det land där avtalet ingås.

Ett avtal som har ingåtts mellan personer som befinner sig, eller vars mellanmän befinner sig, i olika länder vid tidpunkten för avtalets ingående är giltigt till formen om det uppfyller formkraven i den lag som enligt denna artikel är tillämplig på avtalets materiella innehåll, eller i lagen i något av de länder där någon av parterna eller deras mellanmän befinner sig när avtalet ingås eller lagen i det land där någon av parterna hade sin vanliga vistelseort vid den tidpunkten.

En ensidig rättshandling som avser ett existerande eller ett framtida avtal är giltig till formen, om den uppfyller formkraven i den lag som enligt denna artikel är eller skulle vara tillämplig på avtalets materiella innehåll, lagen i det land där rättshandlingen upprättades, eller lagen i det land där den person som har upprättat handlingen hade sin vanliga vistelseort vid tidpunkten för upprättandet.

Utan hinder av första, andra och tredje styckena i detta led ska ett avtal som avser sakrätt i fast egendom eller hyra av fast egendom vara underkastat sådana formkrav som ställs enligt lagen i det land där egendomen är belägen, om enligt denna lag

i) dessa krav åläggs oavsett i vilket land avtalet ingicks och oavsett vilken lag som reglerar avtalet, och

ii) dessa krav inte kan avtalas bort.

c) När ett avtal har ingåtts mellan personer som befinner sig i samma land, kan en fysisk person som skulle ha rättskapacitet och rättshandlingsförmåga enligt lagen i det landet åberopa bristande rättskapacitet och bristande rättshandlingsförmåga enligt lagen i ett annat land, endast om den andra avtalsparten när avtalet ingicks kände till eller borde ha känt till denna brist.

5. Vid andra försäkringsavtal än de avtal som omfattas av punkt 2 får endast följande lagar väljas av parterna i enlighet med punkt 3:

a) Lagen i varje avtalsslutande part där risken är belägen vid den tidpunkt då avtalet ingås.

b) Lagen i det land där försäkringstagaren har sin vanliga vistelseort.

c) Om avtalet avser en livförsäkring, lagen i den avtalsslutande part där försäkringstagaren är medborgare.

d) För ett försäkringsavtal som omfattar risker som begränsar sig till händelser som inträffar i en annan avtalsslutande part än den där risken är belägen, lagen i den avtalsslutande parten.

e) Om försäkringstagaren i ett avtal som omfattas av denna punkt bedriver näringsverksamhet eller industriell verksamhet eller utövar ett fritt yrke och försäkringsavtalet täcker två eller fler risker som relaterar till denna verksamhet och är belägna i flera avtalsslutande parter, lagen i en av de berörda avtalsslutande parterna eller lagen i det land där försäkringstagaren har sin vanliga vistelseort.

Om den avtalsslutande parten i de fall som fastställs i leden a, b eller e beviljar större valfrihet när det gäller val av tillämplig lag för försäkringsavtalet får parterna utnyttja denna frihet.

Om tillämplig lag inte har valts av parterna i enlighet med denna punkt ska ett sådant avtal regleras av lagen i den avtalsslutande part där risken var belägen då avtalet ingicks.

6. Följande tilläggsbestämmelser ska gälla för försäkringsavtal avseende en risk för vilken en avtalsslutande part föreskriver en skyldighet att teckna en försäkring:

a) Försäkringsavtalet innebär inte att skyldigheten att teckna försäkring är uppfylld, såvida detta inte sker i överensstämmelse med de särskilda bestämmelser för denna försäkring som fastställts av den avtalsslutande part som föreskriver skyldigheten. Vid oförenlighet mellan lagen i den avtalsslutande part där risken är belägen och lagen i den avtalsslutande part som föreskriver skyldigheten att teckna försäkring, ska den senare gälla.

b) Genom undantag från punkterna 2 och 4 får en avtalsslutande part fastställa att försäkringsavtalet ska regleras av lagen i den avtalsslutande part som föreskriver en skyldighet att teckna en försäkring.

7. Om avtalet täcker risker som är belägna i mer än en avtalsslutande part ska avtalet, vid tillämpning av punkt 4 tredje stycket och punkt 5, anses utgöra flera avtal som var för sig hänför sig till enbart en avtalsslutande part.

8. Vid tillämpning av denna artikel ska det land där risken är belägen fastställas i enlighet med artikel 13.13; när det gäller livförsäkringar ska det land där risken är belägen vara landet för åtagandet i den mening som avses i artikel 13.14.'

h) Följande ska läggas till i bilaga III A:

"29. Island: 'hlutafélag'.

30. Liechtenstein: 'Aktiengesellschaft', 'Europäische Gesellschaft (SE)', 'Genossenschaft', 'Europäische Genossenschaft (SCE)'.

31. Norge: 'aksjeselskaper', 'gjensidige selskaper'."

i) Följande ska läggas till i bilaga III B:

"29. Island: 'hlutafélag'.

30. Liechtenstein: 'Aktiengesellschaft', 'Europäische Gesellschaft (SE)', 'Genossenschaft', 'Europäische Genossenschaft (SCE)'.

31. Norge: 'aksjeselskaper', 'gjensidige selskaper'."

j) Följande ska läggas till i bilaga III C:

"29. Island: 'hlutafélög'.

30. Liechtenstein: 'Aktiengesellschaft', 'Europäische Gesellschaft (SE)', 'Genossenschaft', 'Europäische Genossenschaft (SCE)'.

31. Norge: 'aksjeselskaper', 'allmennaksjeselskaper', 'gjensidige selskaper'." "

4. Följande ska läggas till i punkt 31d (Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG):

"ändrat genom

— **32009 L 0138**: Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1)".

5. Texten i punkterna 1a (rådets direktiv 64/225/EEG), 2 (rådets första direktiv 73/239/EEG), 3 (rådets direktiv 73/240/EEG), 4 (rådets direktiv 78/473/EEG), 5 (rådets direktiv 84/641/EEG), 6 (rådets direktiv 87/344/EEG), 7 (rådets andra direktiv 88/357/EEG), 7a (rådets direktiv 92/49/EEG), 7b (Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG), 12c (Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG) och 13a (Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG) ska utgå med verkan från och med den 1 november 2012.

6. Texten i, och rubriken i anslutning till, punkt 11 (Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG) ska utgå med verkan från och med den 1 november 2012.

7. Rubrikerna *iv) Tillsyn och redovisning* och *v) Övriga områden* i kapitel I (Försäkring) ska betecknas *iii) Tillsyn och redovisning* och *iv) Övriga områden* med verkan från och med den 1 november 2012.

Artikel 2

Texten till direktiv 2009/138/EG på isländska och norska, som ska offentliggöras i EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*, ska vara giltig.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den 2 juli 2011 under förutsättning att alla anmälningar enligt artikel 103.1 i avtalet har gjorts till gemensamma EES-kommittén (*).

Artikel 4

Detta beslut ska offentliggöras i EES-delen av och EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 1 juli 2011.

På gemensamma EES-kommitténs vägnar

Kurt JÄGER

Ordförande

(*) Konstitutionella krav finns angivna.

Ensidig förklaring från Liechtenstein om beslut nr 78/2011 som införlivar direktiv 2009/138/EG med EES-avtalet

”Storfurstendömet Liechtenstein ingick 1996 ett bilateralt avtal med Schweiz om direkt försäkring. På grundval av ömsesidighet syftar avtalet till att reglera de villkor som är nödvändiga och tillräckliga för att göra det möjligt för försäkringsföretag som har sitt huvudkontor inom en avtalsslutande parts territorium att utnyttja etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster för direkt försäkring inom den andra avtalsslutande partens territorium.”